

într-un alt loc: „**Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie decât aceea care este pusă și care este Isus Hristos... lucrarea fiecăruia va fi dată pe față, ziua Domnului o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.**” (1Cor. 3,11,13).

Cu alte cuvinte noi toți trebuie să trecem printr-un foc, așa o spune Sfânta Scriptură. Aceasta este partea serioasă și decisivă a vieții noastre și a ființei noastre de om. Nici un om nu se poate sustrage acestei ultime judecăți.

Dar oamenii din Kaprun nu au urmat conducătorului lor expert, ci mai degrabă intuiției lor personale și au ars până la nerecunoaștere totală. Însă acei oameni care au ales drumul înspre jos, prin foc, acești doisprezece au supraviețuit catastrofa de incendiu.

Vă chem pe Dumneavoastră, dacă încă nu v-ați pus viața cu totul în Dumnezeu, prin credință, atunci părăsiți drumul vieții dumneavoastre de până acum. Este un tren aprins în flăcări. Veniți și ne urmați înspre jos. Ce-i drept viața noastră merge acum prin încercări grele, ducând prin mijlocul focului. Este un drum care duce înspre jos, în sânul umilirii de sine, în sânul defăimării și al disprețuirii. Dar la sfârșitul acestui scurt foc ne cheamă viața, eterna și cereasca viață. Urmați conducătorul nostru care se cheamă Isus Hristos. Care a plătit cu propri-

ul sânge pentru păcatele noastre și ne-a chemat pe urmele Lui spre a fi succesorii Lui. Fiecare alt drum duce în flăcările morții. Luați în serios aceste chemări căci ele corespund adevărului. De aceea dăm neobosit mai departe aceste chemări, pentru că vă iubim din inimă și nu dorim nimic altceva decât salvarea Dumneavoastră și să aveți viața veșnică.

În afecțiune călduroasă și rugăciune pentru Dumneavoastră

Juo Sasek

De procurat gratuit (cât ține stocul) la:

Panorama-Zentrum

Nord 33

CH-9428 Walzenhausen

Tel: 0041 (0)71 888 14 31

Fax: 0041 (071) 888 64 31

Înmânat de:

Catastrofa de incendiu de la Kaprun

„Se întâmplă o nenorocire într-o cetate, fără s-o fi făcut Domnul?” (Amos 3,6).

„Eu întocmesc lumina și fac întunericul, eu dau propășirea, și aduc restriștea, Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri.” (Isaia 45,7)

Aceste locuri din Sfânta Scriptură ni-L descoperă pe Dumnezeu nostru dintr-o latură complet diferită de aceea despre care ni se vorbește în mod obișnuit de pe amvoane. Dar există duzine de alte locuri în Sfânta Scriptură, care mărturisesc același lucru: Dumnezeu nostru tocmai că nu este doar acel Mântuitor bun și drag, care întotdeauna închide ochii la toate și la fiecare. Dumnezeu nostru mai este și educator și tată. În special în aceste ultime zile El tratează omenirea cu tărie, ca s-o aducă la o schimbare de caracter. În Apocalipsă, ultima carte din Biblie, este scris că în timpul cel din urmă o catastrofă va fi urmată de cealaltă. Și în mod repetat se

Aceasta nu înseamnă nimic altceva decât că fiecare nenorocire, fiecare catastrofă și fiecare rău care se întâmplă, conține în același timp un mesaj al lui Dumnezeu către omenire. Așa și recenta catastrofă de incendiu de la Kaprun, în care și-au pierdut viața în flăcări peste 150 de oameni.

În timpul lui Isus au venit câțiva la El, care i-au istorisit de acei galileeni, al căror sânge Pilat îl amestecase cu jertfele lor. Iar Isus a răspuns și le-a spus:

„Credeți voi..., că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni, pentru că au suferit astfel de lucruri? Eu vă spun: nu; ci, dacă voi nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel. Sau acei optsprezece inși peste care a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai vinovați decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, dacă voi nu vă pocăiți, toți veți peri la fel.” (Luca 13,2-5) Într-un alt loc Isus le reproșează cu tărie învățaților cărturari, că ei nu înțeleg semnele timpurilor: **„Când se înserează, voi ziceți: ‚Timpul va fi frumos, căci cerul este roșu’. Și dimineța ziceți: ‚Astăzi va fi furtună, căci cerul este roșu-posomorât’. Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți și semnele timpurilor nu le puteți deosebi?”** (Matei 16,2-3). Aceasta le-a spus referitor la faptele Lui și la catastrofele care bântuiesc lumea. Pe scurt, fiecare nenorocire, revărsată în oarecare formă peste noi oamenii, conține un semn din cer, un mesaj, o indicație, care să ne servească

spre salvare, ca să nu murim la fel cum au murit cei nimeriți exemplar.

Care este mesajul de la Kaprun?

Cine a urmărit cu atenție reportajele despre această catastrofă, desigur că a băgat de seamă că n-au existat numai morți, ci și oameni salvați din această catastrofă de flăcări. Doar doisprezece oameni au supraviețuit într-un mod extrem de spectaculos. Cine cunoaște Sfânta Scriptură și profețiile ei, acela recunoaște într-o clipă ceea ce Dumnezeu i-a transmis omenirii din Europa prin aceste evenimente. Mai amintesc încă o dată că Dumnezeu are, în toate ce face, intenții de mântuire, spre salvarea noastră și nu de nimicire. Chiar dacă și în repetate rânduri sunt loviți oameni într-un mod îngrozitor, Dumnezeu îi ia doar ca avertisment pentru noi toți, ca să nu ni se întâmple același destin. Sfânta Scriptură ne mărturisește în multe locuri diferite că un foc de încercare va veni peste această lume, mai numit și „marea întristare” sau „judecățile vremurilor de pe urmă”. Suferințe mentale, spirituale, fizice și psihice vor veni ca un foc peste omenire și drumul salvării corespunde conform mărturiei biblice exact aceluia din Kaprun. Și anume când a izbucnit focul în tren a fost și un cunoscător al materiei printre acei mulți pasageri. În liniște el a dat îndrumările necesare spre salvare.

Mai întâi au trebuit să spargă ferestrele și să

părăsească mijlocul de transport în care se aflau. Omenirea se află într-un tren care deja arde în flăcări. Cu aceasta mă refer la drumul fără Dumnezeu. Trebuie să părăsim acest tren în flăcări ca să nu ne aprindă flăcările. Apoi acest bărbat striga cu voce tare către oameni să treacă prin mijlocul flăcărilor înspre vale, și să nu încerce să scape înspre deal căci acolo ar muri. Acest bărbat trebuie să fi avut de-a face cu aceste principii de bază, care dominau în aceste momente, la locul de muncă sau în viața sa personală. Așa știa cu siguranță ce urma să se întâmple: arșița urma să urce înspre deal înghițind și contopind totul în calea ei, cu temperaturi asemănătoare unui cuptor siderurgic. În plus și inevitabilul fum, pe care nici un om nu-l poate supraviețui. Expertul era așa de sigur de acest lucru încât a putut să-și păstreze calmul într-un astfel de pericol de moarte și să-i avertizeze pe toți cei afectați și să le arate drumul spre salvare. Pentru că celor mai mulți această indicație nu le-a convenit, adică, era contrară intuiției omenitești, ei nu au urmat indicația acestui conducător ci conform intuiției lor false au evitat mai întâi focul, fugind în sus, departe de flăcări! Salvarea însă consta în faptul de a trece mai întâi înspre și prin foc, fugind în jos. Astfel ne îndrumă și Sfânta Scriptură: Calea salvării duce întotdeauna în jos, trecând printr-un foc, precum este scris: **„...pentru că oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va găsi.”** (Matei 16,25) Sau